

sidst ærede Taler (David) saavel som i forrige Møde det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) kom ind paa, nemlig Besparselser i Henseende til Armeen og Flaaden. Mine Herrer! ligeoverfor Forsvarsvæsenet vil man ikke kunne paavise Besparselser, som have noget Synderligt at bethyde, naar Befolkningen ikke vil give sit Samtykke til, at man aldeles opgiver Forsvarsvæsenet. Jeg har selv været af den Mening, at der kunde lade sig tilveiebringe meget bethydelige Reductioner og meget bethydelige Besparselser i denne Retning. Min ærede Formand i Ministeriet har i denne Henseende ganske vist haft en væsentlig Indflydelse paa min Opfattelse. Dette havde en ikke uvæsentlig Andeel i, at Udgifterne til Forsvarsvæsenet ikke fremkom paa Budgettet for indeværende Aar med et større Beløb, end Tilfældet var. Men jeg tilstaaer — og jeg siger det reent ud, fordi jeg troer, at det er nyttigt, at det vides —, at, naar man overhovedet vil have en Armee og en Flaade og ikke vil indskrænke sig til en blot Politistyrke, da vil man ved nærmere Behandling af disse Sager komme til den Overbevisning, at man ikke kan faae Forsvarsvæsenet stort billigere end for det Beløb, der i Finantsloven for næste Finantsaar er foreslaaet som ordinair Bevilling. — Men naar saaledes de Kilder, som ellers staae til Finantsbestyrelsens Raadighed, ikke kunne anses for fyldestgjørende, da kommer jo ganske simpelt den Spørgsmaal frem: Ja, hvorledes da? Ved Statslaan antager jeg ikke, at Nogen vil forlange eller tænke paa at dække det ordinair Behov. Man kommer da ligefrem til, at det kun kan stee ved Skattepaalæg, ved at appellere til Borgernes Skatteevne.

Naar jeg da nu i denne Henseende har anstillet Undersøgelser om, hvilket Skattepaalæg man burde vælge, om noget af de Skattefundamenter, som vi allerede have, kunde benyttes ud over den Grændse, indensfor hvilken de allerede ere anvendte, eller om det skulde være nødvendigt at søge et nyt Skattefundament, saa viser Resultatet af mine Betragtninger sig

deri, at jeg har forelagt det Lovforslag, der ligger her paa Bordet. De Herrer ville ikke have undgaaet at bemærke, at der, naar der er Spørgsmaal om nye Skattebyrder, ganske vist altid kommer mange Forslag frem. Det er en almindelig Tanke, en almindelig Fornemmelse, som ogsaa findes hos Finantsministeren, at det er hverken behageligt at kræve eller at hve Skatter, og Enhver søger derfor naturligt at vise dem fra sig, som nærmest ville komme til at genere ham selv. Der er blevet foreslaaet nye Skatter paa Hartkorn, der er foreslaaet Forøgelse af de indirecte Afgifter, der er foreslaaet forøget Skat paa Brændeviinshandelen o. s. v. Det, hvorom der dog nærmest synes at kunne være Spørgsmaal, og som ogsaa af det ærede Medlem for 10de Kredts (Fesjen) blev meget stærkt fremhævet, er en Forhøjelse af de indirecte Afgifter og navnlig Tolden. Jeg siger, mine Herrer, at jeg troer, at det er en Tanke, der overhovedet taget ikke kan lade sig gennemføre. I et Land som vort, hvor en stor Deel af Befolkningen er henviist til at leve af Handel og Søfart, er det neppe rigtigt at holde Toldforholdene i en saa spændt Stilling som den, hvori de for Tiden befindes, efterat vi have bibeholdt Krigsstatloven af 5te August 1864. Jeg siger, at jeg ikke troer, at dette er forsvarligt ligeoverfor Statens og Borgernes Interesser, og, naar jeg for nævne et Activ af nogen Betydning, nemlig Kjøbenhavns Fæstningsværker, da vil jeg nu tilføie, at Betydningen og Værdien af dette Activ er væsentligt afhængigt af, at der skabes nye Erhvervsgræne, eller at der i alt Fald ikke lægges væsentlige Hindringer iveien for dem, som vilde blive generede af nye Told- og Skibsafgifter, hvorved de hæmmes hderligere, end Tilfældet allerede er. Men der er endnu to Betragtninger, som man, naar Taleren er om at forøge de indirecte Afgifter, ikke kan lade være at tage Hensyn til. Den ene er den, at ogsaa de indirecte Afgifter give et vigtigt Middel til at paalømmende extraordinair Tilfælde at skaffe Statskassen Tilflugt, hvortil den maatte trænge;